

selle ausa mehhē tuss ja hīnge ahhastus wōdis olla, fui ta sedda fāsko fulis. Agga sellegi pārrast ei tahtnud temma mitte sōnnakuulmata Jummal a vasto olla, wāid tōusis hommiko warra ülles, panni omma eessli saddulase, lōhfus pōlletamise ohwrl-puud walmis, wōttis omma poia Tsaki ja läks noort sūllast enne-sega, ja läks senna paika, kuhho Jummal pāsknud. Sullaste vasto ütles Abram: jä-ge teie eessliga seie; minna lähhān poisiga senna kummardama, ja tullen jālle taggasi. Puud panni temma poia Tsaki selga, noa ja tulle wōttis ennese kätte, ja läksid nenda mōllemad seltsis emale. Agga, ütles Tsak omma Issa vasto: Issa, sūn on tulli ja puud; agga fus on tal, mis sa tahhad oh-werdada? Abram kostis: mo poeg, küllap Jummal katub ennesele ühhe talle pōlletamise ohwrlks! Kui senna māe peale said, mis Jummal olli üttelnud, teggi Abram kohhe māttastest astari; seadis puud peale, siddus omma poia Tsaki finni, panni pu-de peale, ja wōttis noa wālja, et ta tedda

piddi årratapma ja Jummalale ohwerdama. Agga Yehova ingel hūdis taewast: Abram, Abram! — ja temma kostis: sūn ma ol-len! Siis ütles ingel: årra pisti kāt om-ma poia kūlge, ja årra te temmale midda-gi; sest nūud tean ma, et sa Jummalat kārdat, ja omma ainust poega ei olle tem-male keelnud. — Abram kostis omnia sil-mad ülles, ja wata, üks jáär olli temma sel-ja tagga farwipiddi rággadikus finni, ja ta läks, wōttis selle járo ja ohwerdas sedda Jummalale pōlletamise ohwrlks. Pārrast sedda ellas temma weel koua õnneliko ello, ja surri årra, fui 175 aastat olli wannaks sanud. Temma naene Sara olli jo 43 aas-tat enne tedda mulda läinud.

Res Edie Loja holeks annab,
Ello teed, Majja tööd;
Hīnge eest hoolt kannab;
Waewa, murret ussus wōidab:
Selle ën Jummal on,
Mõmo pāāw tal kuidab.
